

■ Liz Snoyink en Jon van Eerd in een tête-à-tête in 'Oranje Boven'.

FOTO: MICHEL PORRO

Sollen met Bea's buste in Jon van Eerd-klucht

■ TONEEL

Kijk, daar schrijdt de Koningin voorbij. Niet veel later gevolgd door de kroonprinses, trippelend op hoge hakken. In *Oranje boven* zien we ze slechts van voet tot knie, omdat in dit stuk de focus nóg lager ligt. In het souterrain om precies te zijn, waar kluchtkoning Jon van Eerd zijn scepter zwaait over de personeelsvertrekken.

Prethoofd Van Eerd krijgt enkel met zijn entree al de lachers op zijn hand. Als butler is hij het onbetwiste middelpunt van hilariteit, in een voorstelling die ondanks z'n setting slechts incidenteel de draak steekt met het koningshuis. En dan nog zijn het milde knipoogjes. Naar prinsessen die vals zingen of met bomen knuffelen bijvoorbeeld. Of naar de zoveelste fles witte wijn die – na koninklijk te zijn gelegeerd – de keuken bereikt.

Door toedoen van het personeel en door een klassieke opeenstapeling van misverstanden en verwisselingen, raakt in *Oranje boven* een borstbeeld van de Koningin zoek. Probleem is dat dit zelfportret van klei nog diezelfde avond aan de gezamenlijke Oranjeverenigingen moet worden

Voorstelling: 'Oranje boven';
regie: Caroline Frerichs;
decor: Marjolein Ettema;
licht: Uri Rappaport;
kostuums: Annemarie Paol;
gezien: Goudse Schouwburg;
info: www.rep.nu.

aangeboden. De zelfingenomen butler en zijn collega's stellen dan ook alles in het werk om de boel recht te breien, waarbij zij de hete adem van barones Liz Snoijink in hun nek voelen.

Bijna alles draait in een klucht als deze om timing. Jon van Eerd is er een meester in en weet zich op dit punt gesteund door een prima cast met Peggy Vrijens als kamermeisje, Arie Cupe als lakei en Marjolein Algera als kokkin.

Liz Snoijink, die te elfder ure Nelly Frijda verving, biedt mooi tegenwicht aan dit komische kwartet met haar minstens zo aanstekelijke onderkoeldheid.

Ondanks deze kwaliteiten, kan de vlag niet volledig in top voor *Oranje boven*. Waar Jon van Eerd opnieuw zijn klasse bewijst als kluchtacteur, schiet hij dit keer als kluchtschrijver tekort. Hij raakt in de knoop met zijn eigen plot en is niet behendig genoeg om de ontstane kluwen weer te ontwarren. De rigoureuze manier waarop hij het verhaal vervolgens beëindigt, voelt – na een verder amusante avond – als een wat onbevredigende uitvlucht.

Marco Weijers

